

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416210185
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1416210185.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci žalobcu: T. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. W. č. XX, XXX XX X., proti žalovanej: JUDr. X. R., U. W. súdu X., ul. Z. č. XX, XXX XX X., zastúpená : JUDr. Ľubomír Hnát, advokát, so sídlom ul. Guothová č. 20, 831 01 Bratislava, o určenie, že žalovaná porušila články 152 ods. 4, 145 ods. 4, 144 ods. 1, 48 ods. 2, 12 ods. 1 Ústavy SR, Civilný sporový poriadok a Zákon o rodine a o žalobe o priznanie nemajetkovej ujmy 73.000,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu o určenie, že žalovaná porušila Ústavu Slovenskej republiky, Civilný sporový poriadok, Zákon o rodine, z a m i e t a.
- II. Súd žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy 73 000,- eur, z a m i e t a.
- III. Žalovanej súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.
- IV. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresnému súdu Bratislava IV bola dňa 10.11.2016 doručená žaloba zo dňa 10.11.2016, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd v prípade kladného rozhodnutia súdu o ním tvrdenom porušení článku 152 ods. 4, 145 ods. 4, 144 ods. 1, 48 ods. 2, 12 ods. 1 Ústavy SR, Civilného sporového poriadku a Zákona o rodine žalovanou, t.j. že žalovaná porušila svoj sľub sudcu a konala neobjektívne a neodborne, svojím konaním úmyselne zvýhodnila iba jednu stranu a svoj rozbor ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine vykladá nesprávne, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 73 000,-eur. Žalobca žalobu okrem iného odôvodnil tým, že žalovaná v konaní vedenom na W. súde v X. pod sp. zn. 11CoP/341/2016 porušila svoj sľub sudcu, konala neobjektívne, neodborne a svojvoľne, svojím konaním zvýhodnila iba jednu stranu a nesprávne vykladá ustanovenie § 62 ods. 3 zákona o rodine, čím sa stáva jej rozsudok č. k. 11CoP/341/2016 - 244 zo dňa 20.09.2016 nevykonateľný. Namietal porušenie ustanovení Civilného sporového poriadku, čl. 48 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a Zákona o rodine. Vyslovil svoj nesúhlas s procesným postupom žalovanej ako sudkyne v prejednávanej predmetnej veci. Požiadal o odpustenie súdnych trov a v prípade kladného rozhodnutia súdu, aby mu bola priznaná nemajetková ujma. Žalobca žalobný návrh predniesol dňa 05.04.2018 do Zapisnice o pojednávaní (I.č. 132 - 139 - pojednávanie bolo v zmysle § 98 - § 99 CSP zaznamenané) a žiadal aby súd rozhodol : „Žalovaná porušila články 152 odst.4 , 145 ods. 4, 144 ods. 1, 48 ods. 2, 12 ods. 1 Ústavy SR Ústavy SR s cieľom znemožniť mi osobne sa brániť a vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, keď rozhodovala bez nariadenia pojednávania, pričom k tomu využila i text svojho rozsudku z 20.09.2016, v ktorom zjavne klamala porušujúc par.205 CSP, ba dokonca zamĺčala existenciu môjho listu zo dňa 06.04.2016, hoci bol súčasťou súdneho spisu a dokazoval, ako v skutočnosti rozvodové konanie dňa 05.04.2016 prebiehalo a tiež to, že sa na ňom uskutočnila dohoda manželov podľa par. 24 odst. 1 Zákona o rodine, keď manželka súhlasila s mojim návrhom týkajúcim sa rozvodu, aby som nebol - nijak

finančne zaťažený zo strany navrhovateľky ani z minulosti ani z prítomnosti ani v budúcnosti, čím sa fakticky vzdala aj výživného na deti. Súčasťou tohto žalobného návrhu je odpustenie všetkých súdnych trov a poplatkov konania a mnou požadovaná nemajetková ujma od žalovanej strany, Y. X. R. vo výške 73.000,-eur v prípade kladného rozhodnutia súdu v môj prospech“. Žalobný návrh odôvodnil tým, že žalovaná je verejným činiteľom (par. 128 ods. 1 TZ) a jej spôsob výkonu práv a povinností nesmie odporovať všeobecne záväznému právnemu predpisu (par.28 odst. 1 TZ) a teda žalovaná nesmie vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu (par.326 odst.1 TZ), svojím konaním podľa žalobcu mu mala spôsobiť ujmu na jeho právach, ako aj inú ujmu súvisiacu so stresovým napätím, časovým zaťažením, s fyzickým psychickým a duševným úsilím vynaloženým v tejto veci, ktoré je podľa názoru žalobcu v príčinnej súvislosti s trestným činom (par.124 ods. 1 TZ). Žalobca na záver vyslovil, že žalovaná je vinná a „žalobca si zaslúži prisúdiť nemajetkovú ujmu 73.000,-eur čo pri jej príjmoch ako sudkyne W. súdu v X., Z. XX, nemôže pre ňu byť problematické“. Súd žalobu z 10.11.2016 a žalobný návrh prednesený dňa 05.04.2018 do Zápisnice o pojednávaní pred súdom dňa 05.04.2018 posúdil podľa jeho obsahu a mal za to, že sa nejedná o zmenu žaloby, nakoľko žalobca nerozšíril týmto podaním ním už v žalobe uplatnené právo a neuplatnil iné právo a nejednalo sa o podstatnú zmenu žaloby (tak ako to má na mysli ust. § 140 a nasl. CSP).

2. Žalovaná prevzala žalobu dňa 21.septembra 2017 (l.č. 88) a dňa 29.septembra 2017 doručila cestou právneho zástupcu písomné vyjadrenie k žalobe zo dňa 25.09.2017 s tým, že žaloba je nezrozumiteľná, nie je jasné na základe čoho sa žalobca domáha priznania nemajetkovej ujmy. V danom prípade namietala, že nie je nositeľkou tohto hmotného oprávnenia o ktoré pravdepodobne v konaní ide (nedostatok pasívnej vecnej legitímácie).

3. Žalobca sa na základe uznesenia súdu č.k. 7C/129/2016 - 91 zo dňa 12.10.2017 (§ 167 ods. 3 CSP) písomne vyjadril k vyjadreniu žalovanej zo dňa 25.09.2017, podaním doručeným súdu dňa 02.11.2017 (l.č. 91-103) a k požadovanému nároku okrem iného doplnil, že ak sudkyňa „poberala za ničnerobenie plat on ako žalobca si zaslúži za svoju prácu odmenu vo forme nemajetkovej ujmy“. Opísal ním zistené pochybenia a svoje stanoviská k rozhodovacej činnosti súdu. Uvedené podanie žalobcu bolo dňa 06.12.2017 (l.č. 106) doručené právnemu zástupcovi žalovanej spolu s uznesením (§ 167 ods. 4 CSP), a dňa 11.12.2017 (l.č.107) doručil súdu vyjadrenie z 07.12.2017, ktoré bolo doručené žalobcovi na vedomie dňa 15.12.2017.

4. Súd dňa 24.01.2018 stanovil termín pojednávania. Dňa 05.04.2018 sa na pojednávanie riadne a včas dostavil žalobca, právny zástupca žalovanej, nedostavila sa žalovaná ktorej neúčast' právny zástupca ospravedlnil z pracovných dôvodov. Prítomní boli poučení (§ 98, § 99 CSP), že o procesných úkonoch, pri ktorých súd koná so stranou, vykonáva dokazovanie, sa vyhotovuje v tomto konaní záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku a takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý sa po skončení pojednávania pripojí k súdnemu spisu a v súdnom spise sa urobí poznámka, kde je záznam uložený. Súd považoval za vhodné a účelné vzhľadom k predmetu sporu, spísal o procesných úkonoch aj zápisnicu, v ktorej najmä označil prejednávanú vec, uviedol prítomných, opísal priebeh procesných úkonov a uviedol podstatný obsah prednesov a výrok rozhodnutia. Podľa § 179 ods. 2 CSP sa súd pokúsil o vyriešenie sporu zmierom. Právny zástupca žalovanej uviedol, že mimosúdna dohoda neprichádza do úvahy. Súd podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovanej a otvoril pojednávanie vo veci a podľa § 181 ods. 2 CSP určil ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalobca dňa 05.04.2018 prednes predniesol čítaním (§ 181 ods. 1 CSP) a tento sa stal súčasťou zápisnice. Žalobca ako strana sporu na pojednávaní vypovedal s poukazom na svoje písomné podania doručené tunajšiemu súdu, namietal opakovane odôvodnenie predmetných rozhodnutí (rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV. č.k. 13P/205/2015-226 zo dňa 05.04.2016 ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/341/2016 - 244 20.09.2016), citoval úryvky z odôvodnenia rozhodnutia. Uvedené považoval za klamstvo a to najmenej v 5 bodoch vylovoval svoje právne názory a presvedčenia s tým, že v danom prípade došlo k dohode rodičov a táto dohoda rodičov mala byť schválená. Následne namietal, že odvolacím súdom bola nesprávne právne vec posúdená s tým, že už všetko rozobral vo svojich písomných podaniach a má zato, že súd by mal rozobrať text zákona a určiť, či tento je správny. Voči konaniu konajúcemu súdu vyslovil, že ak žalobe nevyhovie a dá za pravdu žalovanej, zažaluje aj zákonného sudcu v prejednávaní veci s tým, že toto on nepovažuje za vyhrážanie sa súdu (záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku).

5. Žalovaná cestou splnomocneného právneho zástupcu žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť, namietala nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej s tým, že pokiaľ sudca prvého resp. druhého stupňa vyhlasuje rozsudok v mene republiky nevyhlasuje rozsudok vo svojom mene, ale realizuje právomoc, ktorá mu je zverená štátom t.j. pokiaľ sa účastník konania nestotožňuje s rozhodnutím súdu, má právo využiť riadne resp. mimoriadne opravné prostriedky. V danom prípade nevidel žiadnu zodpovednosť žalovanej strany. Právny zástupca žalovanej na žalobcom doložené písomné otázky (I.č. 129 - 131) uviedol, že tieto považuje za kápocízne a subjektívne a na tieto on ani jeho klientka odpovedať nebudú. Titulom záverečnej reči žiadal právny zástupca žalovanej žalobu zamietnuť, poukázal na svoje písomné a ústne prejavy, ktoré sú založené v súdnom spise. V konaní súd následne postupoval v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní. Dňa 05.04.2018 súd pojednávanie neodročil, pred jeho skončením vyzval strany sporu, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci a nakoľko po vyjadrení sa strán sporu súd nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol rozsudkom.

6. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi (a to najmä : žaloba doručená súdu 10.11.2016 I.č. 1 - 4, Zoznam položiek základných listinných podkladov doručený 25.11.2016 I.č. 8 - 43, Odpoveď doručená súdu 16.02.2017, tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania s prílohami I.č. 49 - 64, lustrácia v Registri obyvateľov I.č. 65 - 67, Uznesenie č. k. 7C/129/2016-68 zo dňa 20.03.2017 (výzva žalobcu na odstránenie neúplnosti a nezrozumiteľnosti podania) zo dňa 10.11.2016 I.č. 68 - 70, Dodatok k návrhu žaloby doručený súdu 05.04.2017 I.č. 71, Uznesenie č. k. 7C/129/2016 - 72 zo dňa 19.04.2017 (súd odmietol žalobu zo dňa 10.11.2016 z dôvodu, že žalovaná bola označená menom, priezviskom a funkciou a súd lustráciu žalovanej, že jej identifikačným údajom zodpovedná viacej osôb) I.č. 72 - 74, odvolanie doručené 04.05.2017 I.č. 75 - 76, Uznesenie Krajského súdu Bratislava č. k. 5Co/151/2017 z 24.05.2017 (odvolací súd uznesenie prvej inštancie zrušil a vyslovil názor, že za relevantný identifikačný údaj fyzickej osoby označenej menom a priezviskom možno považovať aj označenie funkcie a označenie súdu na ktorom žalovaná funkciu sudcu vykonáva I.č. 79 - 80, Uznesenie č. k. 7C/129/2016 - 81 z 28.07.2017 (súd žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu) I.č. 81 - 82, Uznesenie č. k. 7C/129/2016 - 83 z 28.07.2017 (podľa § 167 ods. 1, 2 CSP) súd vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe o priznanie nemajetkovej umy 73 000,- eur I.č. 83 - 86, doručenie žaloby s prílohami žalovanej 21.09.2017 I.č. 88, doručenie splnomocnenia a vyjadrenie - oznámenie tunajšiemu súdu 29.09.2017 I.č. 89 - 90 (vznesená námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej), Uznesenie č. k. 7C/129/2016 - 91 z 12.10.2017 (podľa § 167 ods. 3 CSP súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovanej) I.č. 91 - 93, odpoveď doručená súdu 02.11.2017 s prílohami I.č. 91 - 103, Uznesenie č. k. 7C/129/2016 - 104 z 08.11.2017 (v zmysle § 167 ods. 4 CSP súd vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu) I.č. 104 - 106, vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej doručené súdu 11.12.2017 I.č. 107, dňa 24.01.2018 stanovený termín pojednávania na 05.04.2018 (strany sporu, právny zástupca žalovanej boli predvolaní na pojednávanie, bolo im doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach v súlade s CSP) I.č. 110 - 114, Podanie žalobcu doručené súdu dňa 14.03.2018, dňa 26.03.2018, dňa 03.04.2018 I.č. 115 - 131, Zápisnica o pojednávaní zo dňa 05.04.2018 I.č. 132 - 139) a zistil nasledovný skutkový stav :

7. Z listinných dôkazov bolo preukázané, že Okresný súd Bratislava IV rozhodol v právnej veci navrhovateľky H. L. proti odporcovi T. L., rozsudkom č.k. 13P/205/2015-226 zo dňa 05.04.2016 a manželstvo H. L. a T. L. rozviedol, maloleté deti K. a H. zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal platiť na výživu detí na každé sumu 30% zo sumy životného minima počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku (I.č. 14). Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 11CoP/341/2016 - 244 20.09.2016 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 13P/205/2015-226 zo dňa 05.04.2016, potvrdil (I.č. 41-43).

8. Podľa ust. § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Uznesením dňa 05.04.2018 súd určil, že vykoná dokazovanie listinnými dôkazmi a uznesením určil, že nevykoná dôkaz výsluchom strán sporu a to z dôvodu, že bude vychádzať z predložených listinných dôkazov v súdnom spise (a to najmä z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/205/2015-226 zo dňa 05.04.2016 ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/341/2016 - 244 20.09.2016), ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj s ohľadom na hospodárnosť konania. Skutočnosti všeobecne známe, alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa nedokazujú.

9. K žalobcom namietanému postupu súdu pri oboznámení sa s podaniami žalobcu doručeným súdu dňa 14.03.2018, dňa 26.03.2018, dňa 03.04.2018 nachádzajúcim sa na l.č. 115 - 131, súd dodáva, že súd dôkaz listinou v súlade s CSP vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah, ale toto neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené (čo sa stalo aj v tomto prípade). Súd konal v súlade so zásadou efektivity a racionality, praktické a skutočné naplnenie kontradiktórnosti konania posudzoval aj z hľadiska časového (protistrana - žalovaná mala priestor reagovať a reagovala na podania žalobcu cestou svojho právneho zástupcu a to písomne a ústne do zápisnice pred súdom dňa 05.04.2018, a teda dostali obidve strany sporu možnosť reagovať na zásadné argumenty protistrany, ktoré by mohli ovplyvniť predmetné rozhodnutie súdu - § 167 CSP).

10. Podľa ust. § 1 písm. a/ zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje

a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

11. Podľa ust. § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

12. Podľa ust. § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

13. Podľa ust. § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

14. Podľa ust. § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

15. Podľa ust. § 194 ods. 1 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

16. Súd listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou súdneho spisu (opísané v bode 5 odôvodnenia rozsudku), hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z listinných dôkazov vyplýva, že žalobca žalobný návrh predniesol dňa 05.04.2018 do Zápisnice o pojednávaní (l.č. 132 - 139) a žiadal aby súd rozhodol: „Žalovaná porušila články 152 odst.4, 145 ods. 4, 144 ods. 1, 48 ods. 2, 12 ods. 1 Ústavy SR Ústavy SR s cieľom znemožniť mi osobne sa brániť a vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, keď rozhodovala bez nariadenia pojednávania, pričom k tomu využila i text svojho rozsudku z 20.09.2016, v ktorom zjavne klamala porušujúc par.205 CSP, ba dokonca zamĺčala existenciu môjho listu zo dňa 06.04.2016, hoci bol súčasťou súdneho spisu a dokazoval, ako v skutočnosti rozvodové konanie dňa 05.04.2016 prebiehalo a tiež to, že sa na ňom uskutočnila dohoda manželov podľa par. 24

odst. 1 Zákona o rodine, keď manželka súhlasila s mojím návrhom týkajúcim sa rozvodu, aby som nebol - nijak finančne zaťažovaný zo strany navrhovateľky ani z minulosti ani z prítomnosti ani v budúcnosti, čím sa fakticky vzdala aj výživného na deti. Súčasťou tohto žalobného návrhu je odpustenie všetkých súdnych trov a poplatkov konania a mnou požadovaná nemajetková ujma od žalovanej strany, JUDr. X. R. vo výške 73.000,-eur v prípade kladného rozhodnutia súdu v môj prospech“. Žalobný návrh odôvodnil tým, že žalovaná je verejným činiteľom (par. 128 ods. 1 TZ) a jej spôsob výkonu práv a povinností nesmie odporovať všeobecne záväznému právnemu predpisu (par.28 odst. 1 TZ) a teda žalovaná nesmie vykonávať svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu (par.326 odst.1 TZ), svojím konaním podľa žalobcu mu mala spôsobiť ujmu na jeho právach, ako aj inú ujmu súvisiacu so stresovým napätím, časovým zaťažením, s fyzickým psychickým a duševným úsilím vynaloženým v tejto veci, ktoré je podľa názoru žalobcu v príčinnej súvislosti s trestným činom (par.124 ods. 1 TZ). Žalobca na záver vyslovil, že žalovaná je vinná a „žalobca si zaslúži prisúdiť nemajetkovú ujmu 73.000,-eur čo pri jej príjmoch ako sudkyne W., nemôže pre ňu byť problematické“. Súd žalobu z 10.11.2016 a žalobný návrh prednesený dňa 05.04.2018 do Zápisnice o pojednávaní pred súdom posúdil podľa jeho obsahu a mal za to, že sa nejedná o zmenu žaloby, nakoľko žalobca nerozšíril týmto podaním ním už v žalobe uplatnené právo a neuplatnil iné právo a nejednalo sa o podstatnú zmenu žaloby (tak ako to má na mysli ust. § 140 a nasl. CSP).

17. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva (tak ako žalobca v predmetnom konaní), musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu. Ústavný súd Slovenskej republiky je oprávnený vysloviť názor k otázke, či bola všeobecnými súdmi prejednávaná vec (vedená pred Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. 13P/205/2015 a pred Krajským súdom v Bratislave sp.zn. 11CoP/341/2016) z hľadiska zmyslu a účelu právnej úpravy, ako aj z hľadiska legislatívnej techniky (resp. tvorby práva v širšom kontexte) vyhodnotená ústavne konformne. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd mohol domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, príp. iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie. Podľa okolností konkrétneho prípadu Ústavný súd SR hodnotí úvahu všeobecných súdov a on môže ustáliť, či táto úvaha vyslovená v rozhodnutiach môže byť považovaná za ústavne akceptovateľnú, primerane argumentačne zdôvodnenú, a či jej nechýba racionalita, prípadne či napadnuté rozhodnutie možno resp. nemožno považovať za svojvoľné či arbitrárne. ÚS SR ústavný súd má právo zisťovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým rozhodnutím Krajského či Okresného súdu a namietaným porušením práva zaručeného Ústavou SR a či sťažnosť odmietne podľa zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti alebo nie. Žalobca sa uvedeným žalobným návrhom domáhal vyslovenia porušenia základného práva v zmysle Ústavy SR a primeraného finančného zadošťučinenia (tak ako už bolo uvedené) súd poukazuje na to, že aj v prípade, ak by podaná žaloba odôvodňovala takto uplatnený nárok žalobcu, platná právna úprava neumožňuje takýto výrok všeobecného súdu. S návrhom na vyslovenie porušenia základných práv v zmysle Ústavy SR je možné sa obrátiť na Ústavný súd SR, nakoľko všeobecný súd nemá právomoc na takéto prejednanie (čo vyplýva ja z ust. § 3 CSP) pričom takúto žalobu nemožno postúpiť Ústavnému súdu SR ako súdu s právomocou prejednať takýto návrh, nakoľko tým nie sú splnené zákonné podmienky na podanie návrhu na Ústavný súd SR (viď rozhodnutie PL.ÚS 12/95, PL. ÚS 13/99), a preto súd žalobu v tejto časti o určenie, že žalovaná porušila Ústavu Slovenskej republiky, Civilný sporový poriadok, Zákon o rodine, zamietol.

18. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa uplatnenej nemajetkovej ujmy 73.000,-eur súd posúdil nárok žalobcu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V súvislosti s týmto nárokom sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie.

19. Skúmanie vecnej legitímácie (t.j. aktívnej alebo pasívnej), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania - strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Žalovaná cestou právneho zástupcu vzniesla v písomnom vyjadrení zo dňa 25.09.2017 (l.č. 89) , zo dňa 07.12.2017 (l.č.107) a do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 05.04.2018, námietku pasívnej

vecnej legitímácie v predmetnom konaní. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, postačuje, ak podá žalobu (a v takomto prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takomto prípade sa stáva žalovanou stranou sporu). Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a opačná procesná strana subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaná), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. nakoľko nebola žalobcom v žalobe zo dňa 10.11.2016 žalovaná označená ako orgán oprávnený v mene štátu (Slovenskej republiky) konať, nebolo povinnosťou konajúceho všeobecného súdu žalobcu vyzvať na odstránenie vady žaloby spočívajúcej v jej nezrozumiteľnosti z dôvodu neurčitosti (viď. nález Ústavného súdu SR z 12. januára 2017, sp. zn. II. ÚS 675/2016). Z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej súd žalobu o zaplatenie 73.000,-eur v celom rozsahu zamietol bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovanú neoznačil (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 214/2011).

20. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalobcu v konaní, súd sa nimi nezaoberal, nakoľko tieto nepredstavujú také námietky, ktoré by mali súvis s prejednávanou vecou. Na viac súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05).

21. Podľa ust. § 262 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa ust. § 262 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Nakoľko súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, pričom prizná nárok na náhradu trov konania strane v spore úspešnej, pre toto rozhodovanie je nevyhnutné primárne je ustáliť aké výdavky v priebehu konania v spore úspešnej strane vznikli, (napr. hotové výdavky, trovy právneho zastúpenia a pod.), a následne, pokiaľ bude táto strana v spore úspešná, vzniká jej nárok na náhradu týchto ňou platených výdavkov (za podmienok podľa CSP, t. j. preukázania, odôvodnenosti a účelnosti). V prejednávanej veci súd o náhrade trov konania súd rozhodol podľa CSP a žalovanej, ktorej čistý pomer úspechu vo veci bol 100%, žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania ako plne úspešnej strane s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.